

### [Indenrigsministeren.]

faktisk ikke siden den frie Forfatnings Gennemførelse er kommet egentlige Lovbestemmelser om, men hvor Fremgangsmaaden gennem Tiderne har beroet paa administrativ Praksis.

Efter Bestemmelserne i det her nævnte Afsnit af Lovforslaget vil praktisk talt alle Ændringer i den kommunale Inddeling under visse nærmere Betingelser kunne ske uden Lovhjemmel. Sagerne kan rejses af Indenrigsministeren, af en af de paagældende Kommunalbestyrelser, af Flertallet af de kommunale Vælgere, der har Bopæl i det Omraade, som ønskes bragt ind under et nyt kommunalt Tilhørsforhold, eller af visse Grupper af Omraadets Grundejere.

Der oprettes et for hele Landet fælles Nævn, bestaaende af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand samt 6 andre Medlemmer, af hvilke 2 udpeges blandt Landets Amtmænd, 2 af Bestyrelsen for Den danske Købstadforening, 1 af Bestyrelsen for De samvirkende Sogneraadforeninger og 1 af Bestyrelsen for Den danske Amdsraadsforening. I Sager, der alene angaar Landkommuner, erstattes de af Købstadforeningen udpegede Medlemmer af et af Bestyrelsen for Amdsraadsforeningen og et af Bestyrelsen for Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse udpeget Medlem.

Til dette Nævn, jeg her har omtalt, henvises praktisk talt alle Sager af Betydning vedrørende Indlemmelse i Købstæder, men ogsaa Sager vedrørende andre Arter af Grænseregulering, om hvilke der ikke er fuld Enighed mellem Parterne, henvises dertil. Medens der under den gældende Indlemmelseslov i hvert enkelt Tilfælde skal nedsættes en Indlemmelseskommision til Udarbejdelse af Vilkaarene, saa føres nu samtlige Indlemmelsesspørgsmaal, der rejses, og som Indenrigsministeren finder egnede dertil, frem for dette Nævn. Nævnet gør Indstilling til Indenrigsministeren. Gaar den ud paa, at Sagen bør nyde Fremme, og Indenrigsministeren tiltræder dette, afgøres Sagen i Henhold til den givne Indstilling om Vilkaarene. Gaar Indstillingen ud paa, at Sagen ikke bør nyde Fremme, meddeler Indenrigsministeren Andrageren Afslag; men Ministeren kan dog, saafremt tre af Nævnets Medlemmer har stemt for at foretage den foreslaaede Omlægning, bestemme, at Sagen skal fremmes. Den sendes da tilbage til Nævnet, der derefter giver Indstilling om Vilkaarene.

Jeg tror, det er heldigt, at man har kunnet enes om en Afløsning af Bestem-

melserne i Indlemmelsesloven af 1920. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at sige, at det formentlig ikke kan nægtes, at denne Lov ikke er særlig klart affattet, at den rent lovteknisk maa siges ikke at være nogen god Lov. Hertil kommer, at jeg aldrig har fundet det System heldigt, at der ved hver Indlemmelse skulde nedsættes en særlig Kommission, indenfor hvilken de stærke lokale Modsatninger fandtes. Under selve Sagens Forløb vil det utvivlsomt være lettere og heldigere, om det Organ, der behandler Sagerne, ikke ved selve sin Sammensætning rejser Modsatningerne saa stærkt, som Tilfældet ofte har været. Jeg kan derfor meget stærkt anbefale den her foreslaaede Afløsning af Indlemmelsesloven.

Med Hensyn til de andre Arter af Grænseregulering findes der i Lovforslaget forskellige Specialbestemmelser vedrørende hver enkelt Art af Grænsereguleringer, og der findes i Landstingets Betænkning udførlig Redegørelse for disse Bestemmelser, saavel for deres Forhold til den bestaaende Lovgivning som til den hidtil gældende Praksis.

Det bestemmes i Lovforslaget, at Loven skal træde i Kraft den 1. April i Aar, og jeg skal derfor anbefale Forslaget til meget hurtig Gennemførelse. Jeg er glad for, at der synes at være Udsigt til, at denne landkommunale Forfatningslov kan gennemføres af en enstemmig Rigsdag. Selv om der er adskillige Ting i Loven, som jeg kunde have ønsket anderledes, er det dog min bestemte Opfattelse, at det er et godt Lovværk, der for en lang Række af Aar kan danne en god Ramme omkring det kommunale Styre og den kommunale Administration i Danmarks Landkommuner.

**Jens Sørensen (Smørum):** Det foreliggende Lovforslag var i Samlingen 1930 —31 Genstand for en meget udførlig Behandling, og jeg benyttede da Lejligheden til ret udførligt at begrunde mit Partis principielle Stilling til en Lovgivning om den landkommunale Forvaltning. Jeg finder derfor ingen Grund til her at komme ind paa Enkeltheder. Jeg kan saa meget lettere fatte mig i Korthed, som den højtærede Minister udførligt har gjort Rede for de i Landstinget foretagne Ændringer. Saa vidt jeg kan skønne, er de for en væsentlig Del Forbedringer af det oprindelige Lovforslag. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, og i hvilken det har fundet Tilslutning hos alle Partier i det høje Landsting.